

Szeretet

2023

MÁJUS

5. szám

PÜNKÖSD

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

„Veszték erőt, és lesztek tanúim!” (ApCsel 1: 4-8)

TARTALOM

- Bemerítés Székelymuzsnán
- Megtartotta kongresszusát a Szövetség
- TELEK-találkozó Magyarországon
- Női csendesnap Biharszentjánoson
- Teológia: Kiss Máté bemutatkozása
- A jó kommunikáció titka (I.)

„Akkor kevesebb-e egy olyan nő, aki feleség, de nincs gyermeke? Vagy akinek nincs férje? Értjük-e, hogy ezek a dolgok nem tőlünk vannak? Tedd Isten kezébe, és vedd Isten kezéből az Ő vezetését! Isten adja elhívását és ajándékait minden gyermekének, és nem vonja vissza ezeket. A nőiességben is meg kell találni, hogy tudjuk kamatoztatni, hogy tudunk segítségére lenni ennek a világnak.”

A misszió megfelelő működéséhez elengedhetetlen a Szentlélek ereje és hatalma, amiről nagyon fontos beszélni egy misszióra motiváló konferencián – de nemcsak ilyenkor. Isten a Szentlélek által, józan, tiszta és erőteljes munkáján keresztül eleven és buzgó gyülekezeti életet, missziót kíván munkálni közöttünk.

A Szentlélek személye

A Biblia azt tanítja, hogy a Szentlélek a Szentháromság harmadik személye, Isten jelenlétének a hordozója, aki biztosítja a teremtettség rendjét, előkészítette a megváltást, és aki által céljához jut Isten akarata.

I. Az Ószövetségben azt olvassuk a Szentlélekről, hogy **szerepe van a kaotikus állapotban levő világ életre melengetésében**: „A föld kietlen és pusztaság volt és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Lelke lebegett a vizek felett” (1Móz 1: 2).

A teremtettség fenntartása, az elhalt természet megújulása, az ég felderítése, az ember személyes formáltatása mind a Lélek munkája. „Isten lelke teremtettem engem, és a Mindenhatónak lehelete adott nekem életet” (Jób 33:4) „Kibocsátod a te lelkedet, megújulnak és újjá teszed a földnek színét” (Zsolt 104:30). „Leheletével megékesíti az eget” (Jób 26: 13).

A képzőművészeti képességeket is Isten Lelke ébreszti az emberben, s ezek különböző mesterségekben nyilvánulnak meg. Isten azt kérte Mózesztől, hogy hívassa magához Áront és fiait, hogy papjai legyenek. A megfelelő öltözetet is elrendeli ehhez a szolgálathoz, és betölti Lélekkel az elkészítőit (2Móz 28: 3, 31: 3). Az Úr ezeket az embereket Lélekkel ruházta fel, hogy a gyülekezetet →

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ **Az RMDSZ szilágynagyfalui szervezete a megyei szervezet támogatásával mikrobuszt adományozott a helyi magyar baptista gyülekezetnek.** Fórizs László alpolgármester, szilágynagyfalui RMDSZ elnök elmondta, hogy a magyarországi faluprogram révén, a Tolna megyei Varsád település önkormányzata ajándékozta számukra a megkímélt állapotban lévő 8+1 férőhelyes, 2015-ben gyártott, közel 7 millió forint értékű járművet. Az adomány Seres Dénes parlamenti képviselő, az

RMDSZ Szilágymegyei szervezete elnökének köszönhető, aki kiépítette a kapcsolatot köztük és a magyarországi település önkormányzata között. „Nagy örömmel fogadtuk ezt a támogatást, hiszen nekünk nem lett volna lehetőségünk egy ilyen értékes és szükségszerű járművet adományozni a magyar baptista gyülekezetnek. Fontosnak tartjuk egyházainkat, közösségünket, ezért nem volt kérdés, hogy számukra ajánljuk fel, mert tudjuk, jó cél érdekében fogják felhasználni, ugyanis cselekedeteikkel mindig a helyi magyar közösség életét teszik szebbé és könnyebbé. A mikrobuszt többek között felhasználhatják a fúvózenekar tagjainak szállítására vagy szociális tevékenységekre: betegek szállítására, látogatásra,” – mondta el Fórizs László alpolgármester. A mikrobusz átadásán jelen volt Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár, Orbán Attila, a megyei közgyűlés alelnöke, és Varsád polgármestere, András Zoltánné. Szilágynagyfalut Fórizs László alpolgármester, Nagy István baptista lelkész és Szabó István tanácsos képviselte. **(Forrás: Szilágysági Szó)**

■ **Aggodalomra okot adó törvényjavaslat a román parlament napirendjén.** Románia parlamentje a kormány javaslatára sürgősségi eljárásban tűzte napirendre a PL-x 145/2023-as törvényjavaslatról való szavazást, amely „a gyermeknek a családtól való elválasztását” hivatott megelőzni. Bár első olvasatra a törvényjavaslat a nehéz helyzetben levő családok védelmét tűzi ki, tartalmában kötelezi a szociális, gyermekvédelmi szolgálatokat,

→ sátorát elkészítsék. Az Úr ma is ad ihletet a mesterségekhez, hogy azzal, amit elkészítünk, rá mutassunk, és neki adjunk dicsőséget.

Emberek, akiket a Lélek eszközként használt Gedeont cselekvésre indította, hogy megvédje az Úr népét a midiánitáktól (Bír 6: 4).

Feddő beszédre indította Zakariást. „Az Isten lelke pedig felindította Zakariást, a Jójada pap fiát, aki felállt a nép között, és ezt mondta nekik: „Miért szegtetek meg az Úrnak parancsolatait? – mert az nem használ nektek, ha elhagytátok az Urat, ő is elhagy titeket” (2Kron 24: 20).

A Lélek életre szólóan kent fel embereket a bírói, prófétai és királyi tisztségekre (Bír 3: 10, 1Sám 16: 13, 2Kor 2: 15).

Az Ószövetségben **Isten ígéretet tesz** arra, hogy **ki fogja árasztani Lelkét.** „Kiöntöm Lelkemet Izráel házára” (Ez 39: 29). A fogságból visszatérő népnek szól, hogy **Isten jelenléte tapasztalható lesz.** „És leszen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok, és leányaitok véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak, még a szolgákra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet” (Jóel 2: 28). Ezekben az ígékben a Lélek általános kiáradása van megígérve mindenkinek. Az Ószövetségben egy-egy személyt töltött be Isten, de általánosan nem árasztotta ki Lelkét mindenkire. Ezt pünkösdkor tette meg az újszövetségi időkben, amikor nemre, korra, társadalmi állapotra való tekintet nélkül árasztotta ki Lelkét. Az Úr akaratának megértését fogja magával hozni a Lélek kiáradása. →

hogy azonosítsák azokat a gyermekeket, akiket „a családtól való elkülönítés” veszélye fenyeget. Ezekben az esetekben a törvény kötelezi a szociális ellátókat egy „szolgálati terv” kidolgozására, minimum 12 hónapos időszakra, amely alatt a szóban forgó család és gyermek megfigyelés alatt lenne, és a modern társadalom elvárásai szerint nevelnék/tanítanák őket, anélkül, hogy a szülők vagy a gyermek véleményét figyelembe vennék. A törvénytervezet létrehozna a „Nemzei Gyermekfigyelő” hivatalt, amely állandó adatbázist állítana fel a veszélyben levő gyermekekről. A veszélyben levő gyermekek beazonosításának kritériumai meglehetősen kétértelműek, szubjektívek, s ez visszaélésekhez és aberrációkhoz vezethet a gyakorlatban. Mivel Romániában nem szeretnénk sem „Barnevernet”-et (norvég gyermekvédelmi állami szervezet), sem „Jugendamt”-ot (német gyermek- és ifjúságvédelmi állami szerv), a Romániai Baptista Unió nevében Viorel Iuga elnök aktív hozzáállásra szólít fel: imádkozásra és a helyzet mediatizálására. **FRISSTÉS:** Többek között az O.C.D.L. keresztyén jogvédő szervezet nyomására időközben ideiglenesen visszavonták a törvénytervezetet a parlament napirendjéről, és visszaküldték az előkészítő bizottságnak. Ezzel együtt az O.C.D.L. szerint ez csak szakszövelemnek számít, és még nem változtat véglegesen a törvényhozók hozzáállásán, amelyet külföldről befolyásolnak. **(Forrás: newsnetcrestin.ro)**

→ **II. Az Újszövetségben** Bemérítő János ezt mondja **Jézus Krisztusról**: „Én ugyan kereszttel titeket vízzel, de eljön, aki nálam erősebb, akinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam, az majd **keresztel titeket Szent Lélekkel** és tűzzel” (Lk 3: 16b). Jézus bemérítkezésekor a Lélek megnyugodott rajta: „és íme az egek megnyíltak és ő látta az Isten Lelkét alájönni, mint egy galambot és reá szállani” (Mt 3: 16b).

A Szentlélek őrizte Krisztust, hogy véghez vigye a csodákat és elmondja a tanításait.

Jézus **más vigasztalónak** mondja a Szentlelket, amikor tanítványaitól búcsúzik: „És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké” (Jn 14: 16). A másik, a paraklétoz, a szószóló, az ügyvéd, a közbenjáró ugyanolyan szolgálatot végez, de nem testben. Jézus kérése tanítványaihoz, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígését. Egy akarattal együtt voltak pünkösöd napján. Megérkezett „a szél zendülése, eltöltötte az egész házat, kettős tüzes nyelvek ülték le mindenkire a tanítványok közül” (ApCsel 2). Beteltek Lélekkel, és érthető nyelveken szóltak Isten nagyságos dolgait.

A tanítványok Szentlélek-kereszttségben részesültek.

Jézus Krisztus beavatta, beillesztette, bemérítette őket az Ő testébe. Akik Péter prédikációjára megtértek, azok is megkapták a Szentlelket, és bekereszteltettek Jézusba. „Mert egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok és mindnyájan egy Lélekkel itattatunk meg” (1Kor 12: 13). „Minthogy pedig fiak vagytok kibocsátotta az Isten az Ő Fiának Lelkét a ti szívetekbe, aki ezt kiáltja: „Abba Atya! Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú, ha pedig fiú Istennek örököse is Krisztus által” (Gal 4: 6-7). Pál apostol is értelmezi azt csodát, amiben Isten a Lélek által részesít minket. Az újjászületés által történik ez meg velünk, beleszületünk Isten családjába, bekereszteltetünk a Jézus Krisztus testébe. Ez egyszer történik meg velünk, amikor újjászületünk. Ennek az a folytatása, hogy a látható egyháznak is a tagjai leszünk, vállaljuk a vízkeresztiséget is, és egy életen át szolgálunk az Úrnak, szent élettel. Krisztus-központú az evangéliumunk, és gyülekezet-központú a misszióink.

Az Újszövetség arról is beszél, hogy újból beteltek Lélekkel. Péter és János a főtanács előtt elmondja, miként gyógyult meg az ékes kapu sántája, és újra bizonysgot tesz az Úr Jézusról: „Akkor Péter Szent Lélekkel megtelve monda nekik: népeknek fejedelmei és Izráel vénei...” (ApCsel 4: 8). Az új helyzetben a felelősségre vonás és a szenvedés között betelnek Lélekkel, és örökérvényű kijelentést tesznek: „és nincsen senkiben másban üdvösség, mert nem is adatott emberek között más név mely által kellene nekünk megtartatnunk” (ApCsel 4: 12).

Pál apostol, amikor megtért, majd Ananiás elment hozzá, az Úrtól a Szentlélek ajándékát kapta. Később, amikor már a misszióban van, és Elimás, az ördögös, el akarja fordítani a tisztartót az Úr útjától, ezt olvassuk az ígében: „de Sálulus, aki Pál, megtelve Szentlélekkel szeméit reá vetvén...”

(ApCsel 13: 9) vakság és sötétség szállt az ördögösre. A tisztartó pedig, akinek bizonysgot tettek, hitt az Úr tudományában. Szükségünk van rá, hogy újra beteljünk a Szentlélekkel, mert vannak új kihívások, démonikus környezetben élünk. Az apostolok újra és újra beteltek, és hittek Jézus hatalmában, így alkalmasak voltak a keresztyén hit terjesztésére.

III. A Lélekkel teljes élet következményei

1. Erőt kapunk, ragályos lesz hitünk, és az a tiszta öröm tölt el, ami az Úrtól való. Pál és Silás, amikor börtönben vannak, erre adnak jó példát. „Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm” (Róm 14: 17). Erő és öröm nélkül erőlködés a misszióink, de Isten kész betölteni újból a Lelkével, hogy jó reménységgel terjesszük a hitet.

2. Lélektől ihletett igeszolgálataink lesznek. Péter magyarázza a jóeli ígértet az összesereglett embereknek pünkösöd napján, majd rátér Jézus Krisztusra, akit ők gonosz kezekkel fára szegeztek, megöltek, de Isten feltámasztotta a halálból, s ennek tanúbizonyságai ők. A Lélek megértette vele az ószövetségi ígét, hogy az most teljeseedett be, majd Jézus megváltoztató hatalmáról beszélt. Megtért háromezer ember azon a napon. Ma is töretlenül hinnünk kell abban, hogy az Úr változtatni tud az élethelyzeteken, és minden igeszolgálatunkhoz, bizonysgtételünkhöz kérnünk kell a Lélek erejét. És Ő adja ezt. Ihlettel ajándékoz meg. A Lélekkel teljes ember nem unja Jézus váltságművének a jelentőségét újra és újra elmagyarázni. Állandó témánk ez.

3. Missziós vágy. Akik újjászülettek, azok vágnak arra, hogy az új életet mások is megismerjék. A Lélek missziós Lélek. Pál a saját népe felé szolgált, de a Lélek megmutatta a pogánymissziót is. Pétert szintén meggyőzte az Úr, hogy a pogányok is kegyelmet kaptak. Engedelmesek voltak, és keresztyén gyülekezetek jöttek létre szolgálatuk nyomán. Az Úr ma is ad látást, és nyit kapukat a misszióra. Ha Lélekkel teljes gyülekezeteink vannak, akkor missziós gyülekezetek is vagyunk. Isten nekünk, erdélyi baptistáknak is adja a Szentlelket, most, itt. Ne mondjunk le arról, hogy megújult, Lélekben járó közösség legyünk! Az Úr még több eleveniséget és szeretetet tud adni. Sok az összetört ember, család, gyermek, fiatal, aki vágyik lelke gyógyulására, igazi lelki otthonra. Legyen a mi közösségünk az, ahol megismerik az Úr Jézust és otthonra találnak!

Ha megfáradtunk, kérjük újra Istentől, hogy töltsön be Lelkével, hogy tanúságot tegyünk Jézusról.

Budai Lajos Dániel lp.

Nagyvárad

* Az előadás elhangzott a 2023. január 30-án megtartott missziókonferencián, Zilahon.

Bemerítési ünnep Székelymuzsnán

Áldott ünnep volt Székelymuzsnán 2023 áprilisának Első vasárnapján, amikor öt bemerítkezővel gyarapodott a baptista közösség. Az imaház teljesen megtelt a környékről érkezőkkel. Az alkalmat Kelemen Sándor testvér, a körzet lelkipásztora nyitotta meg, imában Vékás Zsolt kiskalambfalvi diakónus kért áldást. Az ígét Novák Zsolt, gyergyószentmiklósi lelkipásztor hirdette a Jel 3:20-ból: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.”

Zsolt testvér hirdette, hogy az evangélium szeretetet hirdet ebben a romlott világban, menekülést minden ember számára, akiket a világ romlottsága örvényként a mélybe akar rántani, és választ minden olyan kérdésre, ami az emberben felmerülhet. Kitért a 22. versre is: „Aki nek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!” Figyelmeztetett, hogy fontos, hogy jó irányba fordítsuk a fülünket, mert ha nem Istenre hallgatunk, akkor a gonoszt halljuk meg. Ezek után felhívta a figyelmet a 20. versben megígért vacsora idejére és helyére, valamint Jézus érkezésére és szándékára. „Jézus nem dörömböl az ajtón” – mondta Zsolt testvér –, „de a megérkezését, isteni érintését mégsem lehet nem észrevenni.”

Az igehirdetés és a bemerítendő biznyságtételei és megkérdezése, valamint a „Fehér ruhában” c. vers meghallgatása után sor került a bemerítésre Kalusi Gizella, Besika Erzsébet, Boldizsár Gizella, Lévai Sándor, Kovács János személyében. A népes miklósfalvi háziközösség énekszolgálatát követte, amit Mostis Ádám testvér vezetett gitárral, a két ének között felhívva a figyelmet a Miatyánk „szabadíts meg a gonosztól” mondatára.

Kelemen Sándor, Novák Zsolt és Vékás Zsolt testvérek kézrátétellel imádkoztak a frissen bemerítettekért, majd Sándor testvér vezetésével úrvacsorában részesült a gyülekezet. Az alkalom végén a muzsnai testvérek ismét tanúbizonyságot tettek vendégszeretetükről és odaadásukról, ízletes és bőséges vacsorával vártak mindenkit. Fizesse vissza nekik az Úr gazdagon! *(Máté Tamás)*

Új vezetők a Szövetség élén

2023. április 1-én megtartotta X. (választó)kongresszusát a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Krasznán. Az eseményen a rendszeres, évi beszámolókon és a közös, aktuális kérdések megbeszélésén túl vezetőválasztást is tartott a mintegy 180 gyülekezeti küldött. Ennek eredményeképpen az elkövetkező 4 évben a Szövetség új elnöke dr. Borzási Pál, perecseni lelkipásztor lesz. A főtitkári tisztségre Rajna Ottó tordai lelkipásztort találta alkalmasnak a gyűlés, az ő helyettesének, – aki az ernyőszervezet gazdálkodási tevékenységét is irányítja az előttünk álló időszakban –, pedig Szabó Lászlót, aki a nagyvárad-rogériuszi gyülekezetben szolgál lelkipásztorként.

Dimény Miklós, a krasznai gyülekezet elöljárója az Ef 1:3 alapján buzdított imára, elmondva, hogy mennyire fontos, hogy – vezetőkként, másoknak példát mutatva is – a mennyei áldásokat keressük, és ne a földieket. Budai Dániel, brassói lelkipásztor a 133. Zsoltár alapján hasonlította össze a világi kongresszusokat és a gyülekezetek aktuális tanácskozását. Elmondta, mekkora különbség az, hogy minket nem az érdekérvényesítés köt össze, hanem Isten akaratának a keresése és az Ő dicsérete.

A kongresszus adminisztratív munkálatai előtt Ian Smith kanadai lelkipásztor igehirdetését hallgathattunk meg, aki jelenleg a sólyomkövári táborban és Erdély közel eső részein szolgál lelkészként és evangélistaként. Smith testvér az Ezékiel könyve 34. részének első tíz verse alapján beszél Isten nyájáról, emlékeztetve a lelkipásztorokat, mennyire értékes Isten nyája. Bár ez az ígérés kemény feddést tartalmaz a lelkipásztorok felé, az igehirdető nem ezt, hanem a nyáj jellemvonása-

it emelte ki. Komoly felelősség az evangélium hordozása, amely gyakran elriasztja, vagy éppenséggel el is tántorít egyeseket ettől a szolgálattól. Másokat ez a hatalmas felelősség büszkeséggel tölt el, ők emiatt válnak alkalmatlanokká. Nagyon fontos tehát egészséges, bibliai látást kialakítani a lelkipásztori szolgálatról. Három fontos dologra hívta fel Ian Smith a kongresszuson összegyűlt vezetők figyelmét, elsőként arra, hogy a nyáj az Istené, és nem a mi tulajdonunk. Többször is fogalmaz úgy a Biblia ebben a szakaszban, hogy „az én” nyájam. Pál apostol is fogalmaz így az Apostolok Cselekedeteiben: „Legeltessétek az Isten köztetek levő nyáját”. S bár elismerésre méltó, hogy a lelkipásztorok nagyon sok áldozatot hoznak a nyájért, de ez a nép mégis Jézushoz tartozik. Ugyanis Ő egyedül volt az, aki életét adta értük, s csak Ő válthat meg minket. S az, hogy a nyáj Istené, akkor is érvényes, amikor a lelkivezetők lelkiismeretfurdalással küszködnek, hogy nem tehettek volna-e többet egy-egy személyért, aki eltávolodott Istentől, a nyajától, vagy aki rossz döntéseket hozott?!

Fontosnak tartotta másodsorban azt is elmondani az előadó, hogy a juhok nemcsak, hogy Jézushoz tartoznak, de a lelkipásztorok, lelkivezetők csak másodpásztorok. Van egy főpásztor, Jézus Krisztus. Mi nem vagyunk azok. Az Újszövetség beszél a főpásztor visszatéréséről. Addig helyetteseiként kell szolgálniuk őt a lelkipásztoroknak. A lelkipásztori tekintély nem végső tekintély a gyülekezetben. A lelkipásztoroknak szolgálniuk kell a gyülekezeteket, mert végsősoron ők is csak a Főpásztor szolgálai. Ugyanakkor a lelkipásztorok viszonyítási alapul kell szolgálniuk a gyülekezet tagjainak abban, ahogy szolgálnak. Ez a másodpásztori státusz egyszerre megalázó és bátorító. Ugyanis, ha úgy szolgálunk, ahogy Jézus szolgált, akkor tudhatjuk, hogy jól szolgáltunk.

Dr. Vass Gergely üdvözlí az új vezetőket

Végül azt hangsúlyozta ki Ian Smith, hogy a lelkipásztorok maguk is bárányok. Ilyen módon nem különböznek a nyáj többi tagjától. Ez az elsődleges identitásuk. Minden ige, amit hirdetnek, elsősorban rájuk kell, hogy érvényes legyen. Nekik is növekedniük kell az Úrban, és a gyülekezetnek érzékelnie kell ezt a növekedést. Amellett, hogy a lelkipásztorok többször szolgálnak hetente az igével, időt kell szánniuk magukra is, személyes növekedésükre, személyes csendességre.

A kongresszus napirendjén ezután a választásokra került a sor, amelyek békességben és egyetértésben zajlottak le. A szavazatszámolási szünetek alatt meghallgathattuk a Szövetség alelnökeinek és irodavezetőjének, valamint az alegységek és a partnerszervezetek, illetve a táborok vezetőinek a beszámolóit. Örömmel hallottunk a hargitai és a sólyomkövári tábor fejlődéséről, de hálát adtunk a Filadelfia öregotthonban kibontakozó munkáért is. A kongresszusra külön meghívót kaptak a Szövetséghez tartozó nyugdíjas lelkipásztorok, akik közül többen is ott ültek a krasznai imaház padjaiban.

A választások után meghallgattuk az újonnan megválasztott elnök, dr. Borzási Pál székfoglaló szavait. A beszűkülő időkeret miatt testvérünk rövid, de tömör üzenetben szolt a jelenlevőkhöz a Fil 2:5-11 alapján. „Nem volt még olyan magasan senki, mint Jézus, és nem alázkodott meg úgy senki még, mint Ő. Kövessük ebben is Őt a Szövetség új vezetőivel! Jézus nem kapaszkodott bele abba, ami neki járt volna, hanem megüresítette magát. Segítsen minket is Isten, hogy felvállaljuk a szolgálai formát! Ha meg tudjuk üresíteni magunkat, akkor az Istennek való szolgálat a legnagyobb megtiszteltetés lesz számunkra.” „Ha az alázat belülről indul, akkor kívül szolgálatban folytatódik. Senki ne legyen közösségünkben, aki felé nem lennénk készek szolgálni. Fontos, hogy folytatni tudjuk az alázat megélését, amiben az előző mandátum megbízottai példát mutattak.”

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének X. kongresszusa szeretetvendégséggel ért véget a vendégfogadó krasznai gyülekezet imaházának alagsorában. (G. G.)

Az imádságról, határok nélkül

– Beszámoló a 41. TELEK találkozóról

Az idei év márciusában megszervezett 41. TELEK találkozó számomra több szempontból is különleges volt, ugyanis több olyan pillanatban volt részem, amit életemben először élhettem át. Először vettem részt egy ilyen alkalmon, először szolgálhattam magyarországi gyülekezetben, először foghattam kezét Pintér Béla szülei, először ebédelhettem afrikai testvérekkel. Hálás vagyok mindegyik élményért, de ezeket magasan túlszárnyalja az a gazdag lelki táplálék, amivel Isten ajándékozott meg minket a hétvégén.

A találkozó központi témája az imádság volt („Az imádkozás a Biblia fényében – ennek gyakorlati jelentősége a lelkipásztor, az igehirdető, valamint a gyülekezet életében”). A péntek reggeli nyitóalkalom a debreceni imaházban kapott helyet. Kiss Lehel lelkipásztor szolgált tanítással, és többek között arról szólt, hogy milyen fontos is az imádkozás, mekkora jelentősége van, milyen téves hozzáállások vannak az imához, mit tehetünk, hogy a gyülekezeteink imaélete fellendüljön. Egy idézetet emelnék ki, ami mély nyomott hagyott bennem: „Az aktivitás eretnekiségében vergődünk.” Sokszor annyi teendő van a fejünkön, hogy alig vagyunk képesek kicsit elcsendesedni, imában Isten elé jönni. Ez megérződik a gyülekezeti életben is, ezért a világi ember inkább meditációs központba jár csendességet keresni, ugyanis a gyülekezetekben már nem talál. Bölcs és megfontolt szívvel vállaljunk feladatokat, és ne hogy elfelejtsünk imádkozni, elcsendesedni. A közös együttléte a gyülekezet jóvoltából ebédrel zárhatjuk.

Ezek után elváltak útjaink, mivel mindenki elment a szállásadó lelkipásztorával, lelkimunkásával egy adott településre. Jómagam Nyíregyházára kerültem, ahol az esti alkalom, melyen a gyülekezet idősebb tagjai vettek részt, egy bibliatanulmányozásból állt. Isten szuverén akarata és az ember felelőssége között vontunk párhuzamot az 1Kir 22 alapján. A testvéreket érdekelte a téma, bekapcsolód-

tak, és bátran hozzászóltak. A gyülekezet lelkipásztoránál (Papp Dániel), és családjánál szálltam meg, ahol nagy-nagy vendégszeretettel részesültem.

Szombaton kisebb csoportokban találkoztak a résztvevők. Én a szamosszegi imaházban megszervezett alkalmon vettem részt, ahol áhítat és Isten dicsőítése mellett az imádkozásról folytattunk beszélgetést, melyet Nagy Ferenc lelkipásztor vezetett. Az eszmecsere alatt megtanultam, hogy óvakodnom kell a díszimáktól. Inkább rövid és őszinte imáim legyenek, mintsem hosszú, nyakatekert, sablonos szövegelem. Megtapasztaltam azt is, hogy mennyire felfrissítő tud lenni, amikor egy beszélgetés (vagy akár igehirdetés) keretein belül, helyet adunk a hálaadó imáknak, vagy éneklünk egy hálaadó éneket. Ez alkalommal is részünk volt közös ebédben.

Vasárnap délelőtt a szállásadóink gyülekezeteiben szolgáltunk. Én a nyíregyházi imaházban hirdettem igét. A döntéshozatalról volt szó. A gyülekezettel megtanultuk, hogy csak akkor tudunk Isten akaratának megfelelő döntést hozni, ha érzelmeink is és értelmünk is alá van rendelve Isten Igéjének (Zsid 4:12). Délután a záróalkalomra került sor Újfehértón. Az istentiszteleten mindegyik vendéglelkipásztor röviden elmondta, hogy milyen alkalmon vett részt az elmúlt napokban, milyen igei üzenettel szolgált, milyen élményekkel gazdagodott. Az Igét Nagy István, nagyfalui lelkipásztor hirdette a Lk 13:1-5, illetve a Lk 13:22-30 alapján. Rávilágított arra, hogy amikor Jézus szóba állt valakivel, beszélgetései mindig a megtérésre irányultak. Nekünk is követnünk kell példáját. Bármilyen szörnyű hírt is mondjon nekünk valaki, az mindig ok lehet a megtérésre. Az igehirdetés után úrvacsora következett. Megemlékeztünk Jézus áldozatáról, és hálát adtunk érte. Az találkozót szeretetvendégség zárta.

Áldom az Urat, amiért lehetőségem volt ott lenni a TELEK találkozón, és köszönettel tartozom neki, amiért ennyi jóban részesített. Bárcsak gyakorlatba tudnánk ültetni a hallottakat és tanultakat, hogy közösségeink olyan imaélettel rendelkezzenek, amiben Isten gyönyörködhet!

Bogya Áron

Nőnek lenni jó!

Meleg, tavasz eleji napon lehettünk együtt 2023. március 18-án Biharszentjánoson, egy különleges női alkalmon, ahol dr. Balla Annamária beszélt arról, hogy nőnek lenni jó, és miért is jó. Áldott alkalom volt, igei buzdításokkal, előadással, fórumbeszélgetéssel. Az alapigénk a Salamon menyegzőjére írt zsoltár egyik verse volt: „Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte” (Zsolt 45:12)!

De ki az a király, aki téged, engem és mindannyiunkat kíván magának, túlmutatva Salamonon? „... a királyoknak királya, és uraknak ura.” Mi mindannyian hivatalosak vagyunk a Bárány menyegzőjére. Jézus a mennyei vőlegény. Értjük-e, hogy Isten országában mekkora készüldés van erre a menyegzőre? Ő akarja, hogy ott legyél! Ki tudná jobban megérteni, mit jelent menyasszonynak lenni, mint a nő, aki maga is készül vagy készült a múltban a saját menyegzőjére? Meg tud-e újulni ez bennünk a tavasszal együtt, hogy készülünk a menyegzőre? „Urad Ő”, mondja az ige. Valóban, urad Ő neked? Mert, ha Jézus a mi urunk, akkor minden a helyére kerül. Nagyon szeretjük, amikor Jézus az áldozat értünk, amikor felemel, átölel, megsegít. De akkor is szeretjük, mikor úr az életünkben? Mikor oda küld, ahova nem akarunk menni? Mikor arra kér, amit nem szeretünk megtenni? A feminista mozgalom mára a nőt min-

denek fölé emelte, és kikérjük magunknak... Tud-e a mai nő térdet hajtani, megalázkodni? A nő helye ma is Jézus lábánál van, nem a piederstálon.

Mi a női identitás? Ki fogja ezt megmondani nekünk? A feminista mozgalom, a modern gondolkodás? Nem! Hanem Isten igéje, ami azt mondja, hogy mi a Vőlegény által és a Vőlegényért teremtettünk.

Van biológiai, nemi identitásunk. Mivel ma már van egy olyan mozgalom, amely azt mondja, hogy nem a biológiai identitás határozza meg, hogy kinek tartsam magam, hanem az érzéseim, ezért megtehetem, hogy mássá akarjam teremteni magam. De attól, mert ezt eljátszom, ez még nem lesz működőképes. A gének szintjén tulajdonképpen megváltoztathatatlan az identitásunk. Genetikai szinten kódolva vannak a kromoszómáink.

Miért jó akkor nőnek lenni?

A nők a szebbik nem. A szépségversenyeket nőknek szervezik, nem férfiaknak. A kérdés csak az, hogy nem arra fogod-e ezt használni, hogy irányíts?

A nő szelídebb. Nem mutat jól egy nőnek, ha durva. Azért adta Isten, hogy képes legyen nevelni a jövő nemzedéket, hiszen a kisbabának is erre van szüksége.

A következő gondoskodás. Hamarabb eszébe jut a nőnek, hogy enni kell adni gyermekének, mert ez jön ösztönszerűen, mint a nagymama, akik az unokát azonnal eteti, ha megérkezik hozzá. A karitatív szolgálatban is sokkal több a nő. Ez egy olyan része a női életnek, ami áldás mások számára, még ha sokszor nagyon fárasztó is. Másik különbség, hogy sokat szeretünk beszélni, így tanul meg a gyermekünk is beszélni, azért is mondjuk, hogy anyanyelv, mert az anyától tanulja.

Jó-e úgy nőnek lenni, mint feleség? A nő társ. Van néha kivétel, de a legtöbb esetben a nő a segítőtárs. Ha helyén vagy a feleség szerepében, helyén vagy az anyaságban is.

Másik szerepe a nőnek az anyaság: életet ad. Isten együtt munkálkodik a nővel az élet létrehozásában. Örölsz-e ennek? Minden olyan embert, aki a mennyországban lesz, egy anya szült.

Akkor kevesebb-e egy olyan nő, aki feleség, de nincs gyermeke? Vagy akinek nincs férje? Értjük-e, hogy ezek a dolgok nem tőlünk vannak? Tedd Isten kezébe, és vedd Isten kezéből az Ő vezetését! Isten adja elhívását és ajándékait minden gyermekének, és nem vonja vissza ezeket. A nőiességben is meg kell találni, hogy tudjuk kamatoztatni, hogy tudunk segítségére lenni ennek a világnak. Mindannyian a Bárány menyegzőjére készülünk. És ott nem számít a családi állapot, csak az, hogy találkoztál-e Jézus Krisztussal!

Ha a dolgok a helyén vannak, kimondhatjuk, hogy valóban jó nőnek lenni!

Tóth Sarolta, Biharszentjános

Hogyan hívott el Isten a teljes idejű lelki szolgálatra? (IV.)

– Kiss Máté, elsőéves teológiai hallgató bemutatkozása

Kedves Máté, bemutatkoznál röviden? Honnan jössz, merre vezetett eddig az életed?

25 éves vagyok, lassan két éve, hogy házasságban élek feleségemmel, Rhodéval. Szatmárnémetiben születtem és nőttem fel. Azt mondhatom, hogy boldog gyermekkorom volt, szerető családdal és barátokkal, gyülekezettel. Kiváltságnak tartom, hogy Isten már tinédzserként megszólított, így nem kell tévelyegve eltöltenem a fiatal éveimet. Középiskolai tanulmányaim után informatikát tanultam a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen, majd szoftverfejlesztőként dolgoztam két évig. A teológiai tanulmányaimat 2022 őszén kezdtem el, ekkor költöztünk Nagyváradra feleségemmel (aki amúgy ott nevelkedett).

Hogyan jutottál személyes hitre Jézusban?

Nem voltam egy lázongó típus, és mivel gyülekezetbe járva nőttem fel, mindig tudtam, hogy szükséges a megtérés az életemben ahhoz, hogy Istennel rendezett szeretetkapcsolatom legyen, és ne kelljen jogos haragját hordoznom az örökkévalóságban. A keresztyén neveltetés mellett is ott volt sokféle bűn az életemben, amiket a képmutatás palástja alatt igyekeztem leplezni. Kínosan ügyeltem arra, hogy a világi kapcsolataim ne keresztezék egymást a gyülekezetiékkal, mert akkor felszínre jött volna, hogy nincsenek rendben a dolgaim.

Isten azonban nagyon jól tudta, milyen eszközökkel kell megszólítson, hogy az örök életre hívó szava hatékony legyen az életemben. Egy evangelizációs hétvégén, 2014 márciusában, szíven ütött az ige már az első alkalom alatt. Elkezdett rám nehezedni a „megtérés vagy kárhozat” nyomasztó kérdése. Bár az alkalom végén jeleztem, hogy szeretnék megtérni, akkor még nem tudtam meg-

vallani a bűneimet. A hétvége alatt gyötrődtem magamban, vasárnap este viszont Isten kegyelméből megtört a jég: a záró istentisztelet végén rohantam az ígehirdetőhöz, hogy együtt imádkozzunk. Isten teherként neheztette rám a bűneimet, én pedig megvallottam képmutatásomat, szennyes gondolataimat, romboló beszédemet és mindazt, ami akkor csak eszembe jutott. Isten pedig hű és igaz volt akkor és azóta is: mindent megbocsátott a Jézus áldozata révén. Ekkortól számítom magam Jézus Krisztus tanítványának. Ő megváltott engem bűneimből, én pedig törekszem Uramként tisztelni Őt. Örömteli, bővelkedő élet vár rám az Úr Jézussal és megváltottjaival!

Milyen út vezetett a teológiára, a lelkipásztori szolgálatra való elhívásodig?

Örülök annak az útnak, amelyen Isten vezetett a teológiára való jelentkezésemig. 12. osztályosan az a kép volt előttem a jövőmmel kapcsolatosan, hogy – miután 2014 tavaszán megtértem – szeretném valami hasznos és nemes pályába fektetni az életemet, ezért elkezdtem készülni az orvosi egyetemre. Ebben az időszakban, egy hálaadó ünnepély végén, a szatmári gyülekezetben volt egy szeretetvendégség, amelyen egy testvér, aki a fiúcsoportunkkal foglalkozott, félrevont, és megkérdezte, hogy mennyire vagyok biztos benne, hogy valóban orvosira kell mennem? Azt a késztetést érezte akkor, hogy fel kell tennie nekem a kérdést: nem szánnám-e oda magam a teljes idejű szolgálatra?

Meglepett, mert bár meg-megfordult ez a kérdés néhányszor a fejemben, de soha nem gondolkodtam el rajta addig komolyan. Akkor nagyon belém vágott, és elkezdtem imádkozni, keresni Isten akaratát. Megosztottam ezt az imatémát családommal, idősebb lelki testvérekkel, aztán, ahogy az érettségi közeledett, lemondtam az orvosira való jelentkezésről annak ellenére, hogy még nem voltam biztos benne, hogy mit kell tennem.

Így jelentkeztem informatikára, Kolozsvárra, és ott tanultam, töltöttem el 3 évet. Ez idő alatt találkoztam azzal az igével, hogy „aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” De olyan ígék is elém kerültek, amelyek feltételeket szabnak, hogy milyennek kell lennie Isten szolgájának (1Timóteus, Titusz). S bár éreztem, hogy még távol állok ezektől a kritériumoktól, Isten nem engedte, hogy ez a kérdés elkopjon bennem.

Aztán az egyetemi évek vége felé ismerkedtem meg feleségemmel, Rhodéval, és bár akkor picit háttérbe szorult ez a kérdés, miután házasságot kötöttünk, egy beszélgetés során feleségemmel együtt jutottunk arra a döntésre, hogy készek vagyunk Isten szolgálatára odaszállni az egész életünket. Meg kellett látnom, hogy valójában volt vágy a szívemben erre, amiben aztán mások is megerősítettek.

Egy másik motiváció az volt, amikor dolgozni kezdtem, és nap végén felálltam a számítógéptől, s azon gondolkodva, hogy az én ajándékaimat figyelembe véve vajon ez

a legbölcsebb módja annak, ahogy az életemet leélheltem? Az Ezékiel 22:30 különösen szólt hozzám: „Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállna a résre szí-nem elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam.” Ez az ige sokáig ki volt függesztve a szobám falán, hogy a szemem előtt legyen, és motiváljon. És ez, azt hiszem, nemcsak a teológiai hallgatóknak érvényes, hanem a gyülekezet minden tagjának. Isten országában vannak olyan feladatok, amelyeket nekünk személyesen kell elvégeznünk. Nem építheti egy ember, egyedül a falat, ugyanakkor nem állhat mindenki ugyanarra a résre. Mindenkinek megvan a feladata. Bátorítom a fiatalokat arra, hogy legyünk készek odaszánni az életünket Isten szolgálatára!

Elmondanál-e egy-két friss élményt az eddigi, teológián eltöltött hónapjaidból?

A legfrissebb élményem a húsvéti ünnepi legáció, valamint a magyarországi Parádfürdön töltött csendes napok közvetlenül azt megelőzően. Az ünnepi legáció alatt eljuttam több olyan gyülekezetbe is, ahol még soha nem jártam. Tapasztaltam a testvérek szívélyes vendégszeretetét, és betekintést nyerhettem abba is, hogyan ünnepli egy számomra új gyülekezet Jézus Krisztus feltámadását.

A parádfürdői csendes napokon a magyarországi lelkipásztor-szakos hallgatókkal voltunk együtt. Ezekben a napokban részünk volt teológiai jellegű képzésekben, amelyeket a budapesti akadémia tanárai tartottak, s amelyeknek erőteljes közösségépítő hatásuk is volt, ami közös áhítatokban, beszélgetésekben, eszmecsere-kben, fociban és kikapcsolódásban nyilvánult meg. Jó volt az itthoni évfolyamtársaimmal is szobatárs lenni néhány napra, a hálónkban is építő beszélgetések alakultak ki. Hálás vagyok, hogy itt lehetek a teológián – hiszem, hogy a helyemen!

”

„Az élet **pazarlás**,
ha nem ragadjuk meg a keresz-
dicsőségét, nem vágyunk annak kincse
után, és nem úgy kapaszkodunk bele,
mint minden élvezet legjavába
és minden fájdalomunk egyetlen
enyhítőjébe. Amit valamikor
bolondságnak tartottunk – a
megfeszített Isten – bölcsességünk-ké,
erőnk-ké és egyetlen dicsekvésünk-ké
kell, hogy váljon ebben a világban.”
(John Piper)

Felvételi a teológiára

A **BTA** felvételit hirdet a 2023/2024-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi és nő tagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai - valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>.

További információkért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2023. június 30.

Giorgiov Adrián

Fazakas György, oktatásért felelős alelnök

A jó kommunikáció titka (I.)

A. Harmonikus kommunikáció

A jó és bátorító kommunikáció, kapcsolat, legtöbbször beszédben nyilvánul meg, de természetesen ezt hasonlóan jó és bátorító tetteknek és megnyilvánulásoknak kell követniük és teljességgel fedezniük. A kapcsolatokat életető beszédmegnyilvánulások a következők:

1. Magyarázó, de nem kioktató. Alázattal és szeretettel felvilágosítani valakit életmentő lehet. Ezt követően már ő is elboldogul, ha helyes kerékvágásba lett helyezve.

2. A szükségeseket mondom el, kevés szóval, mert sok beszédben elkerülhetetlen a vétek, de nem hallgatom el az igazságot, hanem őszintén, érthetően összefoglalom mondanivalómat. *A ti beszédetek legyen igen, igen és nem, nem, és ami ezen felül van...*

3. A társamat nem szabad leuralnom, hanem meghallgatva és bátorítván válaszolva, legyek kész a kimondottak megcselekvésére, mert végül Istennél, de embertársainknál az a döntő, amit teszünk adott esetben, és nem az, amit gondolunk vagy mondunk róla.

4. A kedvesség minden kommunikációban legyen alapmódja megnyilvánulásunknak!

A mai kommunikáció-rontók felismerése: internet, mobiltelefon, SMS, Facebook, televízió, filmek, sorozatok, játékok. Megdöbbentő, hogy gyakran a házaspárok nagyon kevés időt töltenek együtt értelmes beszélgetéssel.

A véleménykülönbségek harmóniába hozatala:

- A kreatív gondolkodás, amely előtérbe helyezi a megoldás keresését, mindig túlegíti a múlton való rágódáson, és az egymás kárhóztatásán („Bezzeg te...”) A legtöbb házaspár megreked a múltban, és mivel nem beszéltek meg a dolgokat, és nem bocsátottak meg egymásnak, állandó feszültségek állnak elő. Pedig az 1Jn 1:9 szerint a házasságban is működnie kell: *Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő, megbocsátja bűneinket és megtisztít minket minden gonoszástól.*

- Különböző vélemények egyeztetése, néha ütköztetése és a legjobban való megegyezés. Ha más véleménye van, le lehet torkolni valakit, kritizálni, vagy éppen megszégyeníteni, esetleg a nem tetsző történések miatt duzzogni, megsértődni vagy ingerülten és keményen visszavágni, kiosztani a körülöttünk lévőket, ami sajnos a frusztrált ember gyakori védekezése. Meg kell tanulnunk a házasságban és a gyülekezetben, de a munkahelyi kapcsolatainkban is, hogy a véleménykülönbség nem feltétlenül rossz dolog. Nagyon sokszor kiegészítő lehet, és még jobb megoldáshoz vezethet a különböző vélemények egyeztetése, megbeszélése. Tisztelettel kezelve és meghallgatva a másikat, a különböző vélemények egyeztetése, jobba teheti a dolgo-

kat, hisz a Biblia tanítása szerint *vassal for málják a vasat, és az egyik ember formálja a másikat (Péld 27:17)*. Illetve a Péld 24:3 szerint *a bölcsesség építi a házat, és az értelem szilárdítja meg.*

- Hasonlóan a nagy családban, a gyülekezetben is viselkedésért az őszinte megbocsátás hiánya gyülekezeti tagok, szolgatársak, kis- és nagycsaládok között. Az elengedés, a Krisztus vérével való befedés, a ...nem emlékszik meg róla... gyakorlatban való naponkénti megélése helyett, helyet adunk az ördögnek lelkünkben a gyanakvásra, frusztráltságra és dolgok/történetek rosszra magyarázására, ami tönkreteszi a kapcsolatokat és démonizált lelkiállapotot okoz családokban és gyülekezetekben egyaránt.

Minden igaz bűnvallás és igaz bűnbocsánat a következő pozitívumokat hordozza:

1. Megtapasztalom Isten bocsánatát, a felszabadulást.
2. Érzelmileg és fizikailag feltölt újra energiával, és véget vet a jajgatásnak.
3. Lehetővé teszi a továbblépést, az új kezdést, olyan, mint a reset gomb használata.
4. Lehetővé teszi az új kezdés után a növekedést a jóban, mert már nem a bukásra koncentrálsz, hanem az új kegyelmi lehetőség megélésére.

B. Építő kommunikáció

Az építő kommunikáció lépései:

Ha Isten szerint és Lelke által akarunk szólni és cselekedni a családban, akkor a Filippi 4:8 szerint egymással és környezetünk fele is a jóra kell összpontosítani: *Egyébként pedig testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jóhírű, ha valami nemes, és dicséretes, azt vegyétek figyelembe.* Az ördög akarta, hogy összpontosítsunk a hit helyett a félelemre, a remény helyett a kétségbeeső kérdésekre, és a megoldások

helyett a problémák nagyságára. Ez a hozzáállás mindig depresszióhoz, veszekedéshez és békétlenséghez vezet. De ha Isten vezetésére figyelünk, nem kell kapkodnunk, menekülnünk, mert az Ézs 52:12 szerint *nem kell sietve vonulnotok, se futva menekülnötök, mert az Úr jár előttetek, és Izráel Istene lesz mögöttetek is*. Ugyancsak Isten ígérte nekünk a Zsolt 32:8-ban, hogy *bölcsésé tesztek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, és rajtad lesz a szemem*. Bármilyen nagy a vihar és a kétségbeesés hangja, figyelj Istenre, és a megoldást Ő megadja! Fontos, hogy csak építő dolgokat mondjunk egymásnak. Az Ef 4:29 alapján *csak akkor szóljatok, ha az jó és szükséges az építésre*. Ne tekintsd a társadat akadálnak, vagy kötelezettségnek, hanem Istentől kapott lehetőségeknek!

A másik építése jelent bizalmat, elfogadást, őszinte értékelést, hálát és építő kritikát, valamint, a kritika elfogadását, hisz a Példabeszédek 12:1 szerint, *aki szereti az intelmet, szereti a tudást, aki pedig gyűlöli a feddést, az ostoba marad*.

Hogy jó kapcsolatunk legyen a házasságban, dolgozni kell azon, hogy a felmerülő konfliktusokat megfelelő szeretettel és szelídséggel tudjuk kezelni. A Máté 19:6 szerint a keresztyén házasságban nem lehetnek megoldhatatlan konfliktusok, *mert amit Isten egybekötött, azt ember el ne válassza. (...)* (folytatjuk)

Kis-Juhász Vilmos lp.

Aranymenyegző Érszöllősön

Isten kegyelméből 2023. február 19-én meghitt családi körben emlékezett meg a Gombos házaspár Érszöllősön házasságának 65-ik évfordulójáról. Gombos György hálisan tett bizonyosságot az elmúlt évtizedekről, az áldásokról és megpróbáltatásokról is. Isten kimondhatatlan kegyelme ez a hosszú idő, amit házasságban megélhettek. Bizonyágtételében hálát adott gyermekeiért, unokáiért és dédunokáiért. Dicsőség és hála az elmúlt 65 évért! Az Úr áldása kísérelje továbbra is életüket! (Cosieru Zsuzsa)

VI. Zenetábor – Hargita

Immár hatodik alkalommal szervez **zenetábort** az Erdélyi Baptista Vasárnapi Iskolai Szövetség 2023. július 2-8. között a Hargita Keresztyén Táborban a 8-15 éves – II-VIII osztályt befejezett – résztvevők számára. Elsősorban

olyan gyermekek és tinik jelentkezését várjuk, akik nem teljesen kezdők az adott hangszeren, hanem már elkezdtek zenei tanulmányaikat, ugyanakkor szeretik a zenét, és szeretik dicsőíteni Mennyei Atyánkat. A zenetáborba való jelentkezés a jelentkezési lapon történik. A jelentkezést akkor véglegesítjük, amikor az előleg átutalásra került a megadott számlaszámra. Kapcsolattartó személy az EBAVISZ részéről: Bereczki Klára (Tel.: +40764665453). Jelentkezési határidő: 2023. június 1. A táborozás részvételi díja egy főre, támogatott áron 850 RON. Ebből az előleg 200 RON. Szeretettel várjuk a gyerekek és tinik jelentkezését!

III. Sporttábor – Hargita

A **sporttábor** is megrendezésre kerül, szintén az EBAVISZ által, 2023. július 17-22. között, ugyancsak a hargitai táborban 8-15 éves – II-VIII osztályt befejezett – résztvevők számára. Olyan gyermekek és tinik jelentkezé-

ét várjuk, akik szeretik a mozgást, a sportot, akik jártasak valamilyen sportban, vagy most szeretnének néhány sportot kipróbálni. A sporttáborba való jelentkezés is a jelentkezési lapon történik. A jelentkezést akkor véglegesítjük, amikor az előleg átutalásra került a megadott számlaszámra. Kapcsolattartó személy az EBAVISZ részéről: Fűrész Szálasi Rudolf (Tel.: +40740721775), jelentkezési határidő: 2023. június 15. A részvételi díj egy főre, támogatott áron 700 RON, ebből az előleg 200 RON.

„Isten az, aki adja a nyitott ajtókat!”

Mesélj egy kicsit a lakóhelyedről, szállásodról!

Közel 1600 m magasan laktam Wundanyiban, ami elég hűvös és gazdag vegetációval megáldott település. Növények és egzotikus gyümölcsök bőségesen teremtek. Érdekes érzés volt az afrikai jellegzetes vadállatokat, mint például a zebrákat eredeti környezetükben látni.

A kenyai misszióban az egyik társunknak az anyósa volt a szállásadóm. Ennek a néninek volt egy több szobás lakása, amiből az egyik a saját szobám lehetett.

Milyen jellemzőkkel írnád körül az ottani lakosságot?

Nagyon egyszerűek (öltözet, étkezés, munka, kommunikáció terén), alázatos, vendégszerető, családcentrikus emberek. A körülményekhez képest életvidámak, elégedettek, és többnyire istenfélők. Amit a lakosságról még megemlítenék, az a muzikalitásuk. A legkisebbektől a legnagyobbakig mindenki táncolt, énekelt ahol csak tudott.

Voltak közlekedési kihívásaid?

Naponta körülbelül 10 km-t gyalogoltam. Csak akkor használtam a motorbiciklit, ha késő volt, vagy ha terheket kellett cipelni. Közele árvaházakba, más városokba a helyi busszal mentem.

Hogyan bírkóztál meg a nyelv és a kultúra különbségeivel?

Kenyában a szuahéli és az angol is hivatalos nyelv. Már a gyerekeknek is nagyon jól megy az angol, emiatt nem is voltak kommunikációs gondjaim, mindig volt ki segítsen a fordításban. Már amikor kiutaztam, hozzákezdtem a szuahéli nyelv tanulásához is.

Az afrikaiak könnyen kifejezték érzelmeiket, de legtöbbször a dolgokat a pénzzel asszociálták, még a segítséget is. Ritkán láttam azt, hogy valaki úgy segítőkész hozzám, hogy nem vár el érte pénzt.

A nyelvnél sokkal nehezebb volt a kultúra eltérése. Másképp néztek a fehér emberekre. Sokszor sugallták azt az érzést, hogy méltóságteljesebbnek látnak engem, mintha rangban magasabb lennék náluk, ezért nehezen tanultam

A következő kérdésekre Balla Helga fog válaszolni, aki Nagybányáról utazott ki egy évre Kenyába. Missziós útja során özvegyekkel, árvákkal foglalkozott, gyülekezeteket látogatott. Legfőképp a Mvono ICT szervezet központjánál volt felelős személy, hogy az oda járó fiatalok számítógépes alapismereteket sajátítsanak el, illetve kreatív tevékenységeket, játékokat tartott, hogy még jobban összekovácsolja a Wundanyi gyerekek közösségét, bemutattva nekik az isteni szeretetet.

Kérlek, mondj pár szót magadról!

Rövidre fogva: szociálpedagógiát tanultam, érdekel az alternatív oktatás. Több helyen kipróbáltam már magam, de a legjobban a nyári táborokban szerettem tevékenykedni, amikben már 10 éve szolgállok.

Mi vezetett ahhoz, hogy Afrikába kiutazz? Hogy sikerült megszervezni az utazást?

Egy magyarországi táborban találkoztam először Tom Whittonnal (Missouri, USA), a kenyai missziós útnak a szervezőjével, aki afrikai utazásokat szervezett. Én 2016-ban utaztam ki először Afrikába a Grace csapattal (God's Redeemed Acknowledging Christ Everywhere).

Tom járt már Wundanyiban, és látva az ott élő gyerekeket, gyakorlati segítségként egy új, felszerelt IT központ felépítését támogatta. Isten kegyelméből fél éven belül elkészült. A munkálatok közben lettem megkérdezve, hogy vállalnék-e egy egyéves szolgálatot. Az elején féltem, de legtöbbször azt láttam, hogy Isten az, aki adja a nyitott ajtókat, az akadály többnyire csak az én félelmem.

Így jutottam ki a központ felavatására 2021 nyarán Tommal, aki csak 4 napig volt velem. Ekkor úgy éreztem magam, mint akit bedobtak a mély vízbe, egyedül voltam ott fehér emberként. Először 20 gyerekre számítottam, de 70-80 gyerek is megfordult az alkalmakon, ebből 30-35 gyerek volt, aki végig hűségesen kitartott.

meg, hogy kiben bízzak. Mindenki kedves volt hozzám, de sokan csak önnön érdekek miatt.

Hogy bírkóztál meg az anyagi szükségleteiddel?

Önkéntesen döntöttem el, hogy mennyi összegre van szükségem havonta. Első hónapokban kevesebbet kértem, de hamar rájöttem, hogy nem tudok úgy élni, hogy ne segítsek azokon, akik körülöttem vannak, úgyhogy utána egy kicsit többet kértem. Ebből azt engedhettem meg magamnak, hogy utazzak, a szállást, ételt fizessem, és hogy a körülöttem levő gyerekeknek vásárooljak.

Egyszer egy kedves barátom adományozott, így megszervezhettem egy pengővásárt. Ez abból állt, hogy gyermekklubokon lehetett pontokat gyűjteni, amelyeket papírpénz által kiválthattak különböző tárgyakra, mint egy játék, édesség vagy iskolai tanfelszerelés. Különben nem láttam olyan gyereket, akinek lett volna saját játéka otthon. Olyan játékaik voltak, amelyeket ők készítettek botból, vasból, fából, kerékből. Édességeket is ritkán kaptak ezek a gyerekek. Iskolába sokszor szatyrokkal jártak. Egyik évvárón a második helyezést elérő gyermek csak egy radír gumit kapott jutalomként. Úgyhogy ilyen téren is jól jött a pengővásár, amit a szülő nem tudott biztosítani iskolás gyermekének, azt itt a gyerekek beszerezhették.

Milyenek voltak az afrikai gyülekezetek? Hogy kapcsolódtál be a helyi szolgálatokba?

A nénim, akinél laktam, keresztyén testvérnő volt. Vele minden nap énekeltem, imádkoztam otthon. Abba az anglikán gyülekezetbe jártam, ahova ő járt. Örültem annak, hogy a fő istentisztelet előtt volt egy istentisztelet angol nyelven is, amit könnyen megérthettem. A gyülekezetben általában himnuszokat énekelünk, amiket ismertem. Szerettem, hogy a lekipásztorunk az ige alapján beszélt, és az élete is ezt bizonyította.

A Grace csapat kétszer is ellátogatott Afrikába, ilyenkor árvaházakat látogattunk, vakációs bibliaheteket szerveztünk.

Többször volt alkalmam szolgálni a helyi közösségekben. A gyülekezetek segítették, látogatták egymást. Gyerekalkalmakat és ifjúsági konferenciákat szerveztek, nekem hét közben kevésbé volt lehetőségem ezekbe kapcsolódni, mert a központban voltam a gyerekekkel. Úgy éreztem, elsősorban értük vagyok felelős.

Mennyire voltak nyitottak az afrikaiak az evangélium befogadására?

Azok a gyerekek, akik a központba jártak, nyitottak voltak, és a legtöbben gyülekezetbe járó gyerekek voltak. Neveltetésükből kifolyólag szinte mind hallottak már Istentől, befogadóak voltak az ige iránt. Viszont sokukra jellemző volt a csonka család: egyedülálló anyák, vagy több apától született testvérek.

Azt láttam, hogy habár az embereknek van bibliai ismeretük, a gyakorlatban mégsem sikerült azt megélniük jónéhány területen, mint a tisztaság megőrzése házasságig, vagy férfiként gondoskodás a családról. Sajnos a lakosságnak volt egy jelentős része, főleg fiatalok, akik alkoholba, drogba, cigizésbe folytatták bánatukat.

Milyen hatással volt rád ez az egy év? Változott-e valami a személyes életedben mióta hazajöttél?

Sok élménybeszámolót hallottam azoktól, akik már megjárták Afrikát, úgy érzem, hogy hozzájuk képest bennem nem történt nagy változás. Viszont 2016 óta jobban megszerettem ezeket az embereket, és sokszor bennem van a vágy, hogy jó lenne őket még egyszer látni, segíteni nekik. Az afrikai tapasztalatom olyankor is segít, amikor előjönne a panaszkodás, az elégedetlenség. Igazából minden egyénnek, országnak van pozitív és negatív oldala. Szerintem nekünk kell eldönteni, hogy Istent dicsőítjük akkor is, ha a körülményeink nem a legjobbak. El kell hinnünk, hogy ezek a dolgok változóak, Isten nem tart egy életen keresztül ugyanabban a helyzetben. Ha pedig Istennel járunk, ezek a helyzetek mind taníthatnak, építőkövek lehetnek az életünkben.

Hogyan bátorítanád a mai fiatalokat a misszióra?

Először helyi szolgálatokat vállaljanak a saját gyülekezetükben, használják a talentumaikat itthon, mert miután kimennek missziózni, minden tapasztalat jól fog jönni. Misszió előtt fontos mérlegelni az érveket és ellenérveket is. Azt tapasztaltam, hogy nem jó emberileg erőltetni a lehetőségeket. Inkább arra bátorítom a fiatalokat, hogy járjanak nyitott szemmel, lássák az adott lehetőségeket, és ha indítást éreznek a misszióra, Istentől várják a következő lépést. Isten időzítésében lenni a lehető legjobb, és Ő figyel a vágyainkra. Az én életemben így volt: mikor erőltettem, nem jött össze, mikor pedig elengedtem, a semmiből tárta felém Isten a lehetőséget.

Kérdezett: Koncsárd Anna

■ Február 18-án kísértük utolsó földi útjára Biharpüspökiben † **Rác Edit** testvérnőt, aki 77 évet kapott teremő Urától. Már 19 évesen átadta életét az Úrnak, és bemerítkezett. Hajadonként hűséges tagja volt a biharpüspöki gyülekezetnek, és szívesen szolgált az Úrnak. A hosszú szenvedésben az Úr kegyelme készítette a mennyei hazába, mígnem beteljesedett rajta az ígéret, amit élete utolsó napjaiban idézett: „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja szíved kéréseit.” (Zsolt 37: 5.) A gyászistentiszteleten a reménység ígéit Papp Dezső, a gyülekezet lelkipásztora, valamint ifj. Lovadi István, református lelkész hirdette a Jel 14: 13, illetve a 2Kor 12: 9 alapján. Kiss Zoltán lelkipásztor a Mk 6: 45-52-ből szólt vigasztaló üzenetet. A gyászoló család, a biharpüspöki énekkar és gyülekezet azzal a reménységgel búcsúzott testvérnőnkől, hogy „Egy nap minden sebünk beforr.../ A régiiek eltűnnek ott, nincs több könny...”, és akkor találkozhatunk újra, és örökké együtt lehetünk Megváltónkkal, aki helyet készített odafenn az övéinek. Áldott emlékét őrizni fogjuk. *(A gyászoló család nevében, Hódi Annamária)*

■ 2023. március 2-án kísértük utolsó útjára † **id. Major Sándort** Hegyközkovácsiban, akinek 83 évet adott Teremtője. A temetésen Budai Lajos, a Nagyvárad-Belvárosi Gyülekezet lelkipásztora szólt Isten vigasztaló ígését a 39. Zsoltár 5-8 versei alapján, figyelemelve, hogy nem haszontalan a szorgalom, nekünk mégis Istenben kell bízunk. Majd Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szólt a Mt 7:13-23 alapján, bátorítva a hallgatóságot, hogy jól döntünk, amíg erre lehetőség van. A gyászistentiszteleten a bihari és a nagyvárad gyülekezetek összevont énekkara szolgált. A nyitott sírnál Moroz Tamás helyi lelkipásztor az 1Kor 15:54-58 alapján erősítette a jelenlévőket, hogy a hitben megálljanak. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és hozzátartozóknak! *(Albert István Zsolt lp.)*

■ Fájó szívvel búcsúztunk † **Székel György** testvértől Kémeren, aki 84 évesen, megvalva földi porsátorától, az Úrhoz költözött. 19 éves korában részesült újtestamentumi bemerítésben, amely által a Kémer-i Baptista Gyülekezet tagjává lett. 1957-ben házasságot kötött Gergely Berta testvérnővel. Az Úr 4 gyermekkel ajándékozta

meg őket, akik közül hárman ma is élnek. Lányai, Eszter, Gyöngyvér, Erzsébet és ezek családtagjai, 15 éven át tartó súlyos betegségében, szeretettel és hűségesen gondozták mindaddig, ameddig 2023 március 6-án az Úr magához nem szólította. A temetésen – amire 2023 március 8-án került sor Kémeren – Isten vigasztaló ígését Pardi Félix lp. testvér hirdette a Zsid 9:27 alapján, rámutatva arra, hogy a halál komoly igazságokat tanít az élők számára is. A sírkertben pedig Isten ígését Gergely Pál lp. testvér hirdette az 1Kor 15:12-15 és az ApCsel 24:15-16 alapján. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak és a gyülekezetnek. *(Pardi Félix lp.)*

■ 2023. március 11-én kísértük utolsó útjára Krasznán † **özv. Mit-ruly Sándorné, született Hajas Mária**t, aki 1936. szept. 8-án született, Krasznán. Mária testvérnő Hajas Ferenc és Mária második gyermekeként hamar megismerte az Urat, 18 éves korában, és bemerítkezett. Férjével 1959. március 18-án kötöttek házasságot, és az Úr öt gyermekkel áldotta meg őket: Imre, Árpád, Sándor, Ferenc és Mária. Azonban még házasságuk elején megpróbáltatásban volt részük, amikor az Úr Imre fiukat születése után néhány nappal elszólította az élők sorából. 25 évet éltek együtt házasságban, ami után 1984-től özvegységben élt 39 évet. Mária így meglátta fiainak fiait. Mint nagyszülőt, Isten kilenc unokával, valamint öt dédunokával áldotta meg. Testvérnőnk a krasznai baptista gyülekezet tagja volt, de 2002-től lányához költözött Varsolcra, ahol a helyi gyülekezet istentiszteleteit látogatta örömmel és imádkozó szívvel. Élt 86 évet. „Elköltözni és a Krisztussal lenni... sokkal inkább jobb!” (Fil 1:23) *(Borzási István lp.)*

■ Ez év március 17-én vettünk búcsút Kémeren † **Szabó (szül. Nagy) Erzsébet testvérnőnkől**, aki alkotójától 88 esztendőket kapott. Öröm és hála tükröződött testvérnőnk életében, amióta személyesen találkozott Megváltójával, aki az ő bűneit is eltörölte, megbocsátotta. Utolsó hónapjait fizikai gyengeségben töltötte, de lélekben hűséges maradt Megváltójához mindvégig. A temetésen Isten bátorító ígését Pardi Félix lp. testvér hirdette a 2Tim 4:6 alapján, kihangsúlyozva, hogy az, aki a földi létben az Úr Jézus tulajdona volt, a síron túl is az övé marad. Ha itt

őhozzá tartozott, akkor a meghalás ezen semmit sem változtathat. Akinek az élet Krisztus volt, annak a meghalás csakugyan nyereség. A sírkertben Gergely Pál lp. testvér hirdette Isten ígését a Jób 19:25-27a alapján. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára. (Pardi Félix lp.)

■ 2023. április 4-én temettük el **† Elekes Eszter** testvérnőt, aki nem sokkal halála előtt töltötte be a 92. évét. Kedves testvérnőnk 1931. március 6-án született Szerben. 1948. augusztus 24-én újszövetségi bemeztetésben részesült Cserepka János lelkipásztor által

Erkeden. Isten kegyelméből 1956-ban ment férjhez Elekes Józsefhez Diósadra. Családjukat Isten négy gyermekkel ajándékozta meg: Piroskával, Csabával, Évikével és Józseffel. 1969-ben az egész család Nagybányára költözött. 2010-ben az Úr úgy látta jónak, hogy férjét haza hívja, és így 13 évet élt özvegyen, a családi körben. Utolsó négy évét ágyban fekve töltötte. Virágvasárnap reggelén Teremtője úgy látta jónak, hogy haza szólítja. A gyász-istentiszteleten a helyi lelkipásztor, János Csaba testvér hirdette Isten vigasztaló ígését az 1Thessz 4:13-14 versei alapján. Az ige üzenete mellett a nagybányai gyülekezet énekkarának szolgálata is vigasztaló erővel bírt. Emléke áldott! (János Csaba lp.)

■ Isten tökéletes akarátában megnyugodva, mégis szomorú szívvel búcsúztunk Kémeren **† János (szül. Kása) Eszter** testvérnőtől, akihez 88 évesen, április 10-én érkezett Teremtőjétől a hazahívó szó. Testvérnőnk tizenegyedik gyermekként született meg a családba. 9 évesen elveszítette édesanyját, majd 14 éves korában édesapját is. Az Úr 6 gyermekkel áldotta meg. A temetésen, április 12-én, a kápolnánál Igét hirdetett Boros Róbert lp. testvér. A 2Kor 4:5-6, 13-5:1 alapján testvérünk vigasztaló üzenetet közvetített arról a Megváltóról, aki nem kézzel csinált, hanem örökkévaló hajlékot épít számunkra a mennyben. A sírkertben Pardi Félix lp. testvér hirdette az Igét a 2Tim 1:8-10 alapján. Elköltözött testvérnőnk emlékét szívünkben őrizve kérjük az Urat, hogy továbbra is vigasztalja a gyászoló családot! (Pardi Félix lp.)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (47.)

Gyógyulás hit által

Ézsaiás próféta kijelentését (Ézs 53:4) Máté evangélista szokása szerint az Úr Jézusra alkalmazza, amikor ezt írja: „az est beálltával vittek hozzá sok ördögöset, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget”. Azt mondja, hogy ez azért történt így, „hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket.” (Mt 8:16-17). Amikor ezeket az ígéket olvassuk, általában mindannyian egyetértünk abban, hogy a megváltásban benne van a teljes gyógyulás, a teljes helyreállítás is: Isten a testünkre is gondolt, amikor megváltott minket Jézus Krisztusban. A kérdés csupán az – és itt oszlanak meg a vélemények –, hogy ez a testi helyreállítás mikor történik: itt ezen a földön, vagy az új égen és új földön, ahol majd Isten „eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.” (Jel 21:4). Más szóval: e romlandó testben történik a megváltásban biztosított teljes helyreállítás, vagy akkor, amikor e romlandó test romolhatatlant fog ölteni magára? (1Kor 15:53)

Súlyos félreértés összemosni a bűnből és lelki halálból való megváltást a betegségből és testi halálból való megváltással, arra hivatkozva, hogy Jézus ugyanúgy elhordozta betegségeinket, mint a bűneinket, hiszen meg van írva, hogy „az Ő sebeivel gyógyultatok meg” (1Pt 2:24. Ézs 53:5). A félreértés abban van, ha azt gondoljuk, hogy a gyógyulást ugyanúgy átvehetjük Istentől, ahogyan átvesszük bűneink bocsánatát. Vannak, akik azt mondják: „csak meg kell vallani, hogy meggyógyultál, és már nincs is betegség! Az, amit az orvos mond, az tévedés. Különben is, nem az orvosnak kell hinni, hanem a Bibliának. Valld meg, hogy meggyógyultál, és ne kételkedj!” Ennyire egyszerű lenne a dolog?

A bűn Isten parancsainak az áthágása, Isten erkölcsi normáinak semmibevétele. A betegség azonban nem erkölcsi kategória. A bűn zsoldja a halál, de a betegségnek nincs átka, esetleg a betegség maga lehet az átok. A bűnnek van büntetése, de a betegségnek nincs büntetése, esetleg az lehet maga a büntetés. Ha nem így lenne, akkor vagy a bűnnek nincs erkölcsi jelentősége, vagy a betegségnek van.

Bibliaellenes, téves dolog azt gondolni, hogy a hívő nem lehet beteg. Vannak, akik úgy gondolják, hogy ha a hívő beteg – mert az orvosi diagnózis ezt mutatja –, az akkor sem úgy van, az csak a Sátán hazugsága! Azt mondják, hogy ha mégis elhísz, hogy beteg, akkor ezzel csakugyan beteggé teszi magát! Az ilyen felfogás figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy az Úr szolgálói közül többen voltak betegek (Fil 2:27. 2Kor 12:7-8. 2Tim 4:20. Jób 2:7-10). Nem értik, hogy a betegséget és a →

Dömötör Ilona: Jövel, Szentlélek!

Mint keret kép nélkül,
Cserép virág nélkül,
Olyan üres minden munkánk,
Ha nem Terád épül.

Nagyratörekvésünk,
Nekifeszülésünk
Összecsuklik, ha az erőt
Nem Te adod nekünk.

Lelkünk meg nem békül,
Éltünk meg nem szépül,
Építésünk összeomlik
Segedelmed nélkül.

Ahová mi lépünk,
Amihez mi érünk,
Elsorvad ott minden élet,
Ha Te nem jársz velünk.

Lelkünk közepébe,
Éltünk lényegébe
Újjászüdő akaratot
Ívódjék be végre!

Haszontalan harcok,
Csüggesztő kudarcok
Tűnjenek el s tűndöklőjék
Rajtunk istenarcod!

Füle Lajos: Pünkösöd fényében

Pünkösöd... Fényedben élek,
teremtő égi Lélek,
erőd gerjeszti lelkem,
Felfogni szent csodádat
nem tudhatom, de áldlak
megújult életemmel.
Az Ige, mint zsarátnok,
hűlő szívemben lángot
lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
ahogy a tanítványok,
rajtam a Krisztus vére!
Dicsőítsd Őt ma bennem,
Ki nem vetett el engem,
illesse hála, hála,
Ki, érte mit se várván
megváltott vére árán
Istennek és Atyának.

→ halált ezen a földön nem lehet úgy kezelni, mint a bűnt. Sőt, e téves felfogás oda vezet egy idő után, hogy a betegnek nem könyörület jár, hanem vád: nincs elég hited! „Azért nem gyógyultál még meg, mert nem hiszel igazán! Jézus már meggyógyított, de a hitetlenséged megakadályoz abban, hogy a gyógyulás a tied legyen!” Ismerős ez a szöveg? Egy más terheinek hordozása helyett titkolózás kezdődik, nehogy fény derüljön az állítólagos „hitetlenségre”. Rejtegetni kell a problémákat, nehogy megtudják, hogy „hitetlen” vagy... Még az is meglehet, hogy a kívánt gyógyulás elmaradása miatt kételkedni kezdesz a bűnbocsánatban is, hiszen, ha a megváltásban benne van a gyógyulás is, a bűnbocsánat is, – és a gyógyulás elmarad –, akkor jogos a kételkedés abban, hogy a bűnbocsánat mennyire valóságos?

Persze, hisszük, hogy Jézus ma is gyógyíthat, csodálatos módon. Sok olyan esetet lehetne felsorolni, ahol az orvosok már nem segíthettek, de az Úr segített és gyógyulást adott. Neki erre hatalma van. Ezt nem hinni csakugyan hitetlenség. De különbség van abban, hogy a gyógyulás neked automatikusan jár, a megváltás jogán, vagy a gyógyulás egy csodálatos ajándéka Istennek (orvosi/gyógyszeres segítséggel vagy anélkül). A gyógyulást nem minden hívő tapasztalhatja meg: vannak, akik hitük és imádságuk ellenére mégis betegek maradnak, mert Isten tervében ez így volt benne. Istennek a betegséggel is terve van. A János 9 szerint nem is az okát kell keresni, hanem a célját!

Jakab apostol arra biztat, hogy a betegekért imádkozunk. Ezt tenni kell, rendszeresebben, mint amennyire tesszük! A gyógyulásért imádkozni kell, még akkor is, ha kéznél van az orvos és a gyógyszer. Azonban késznek kell lennünk kimondani azt is, hogy: „legyen meg a Te akaratod!” Ezt így tanultuk Jézustól.

Dr. Borzási István lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605